

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 1 lipca 2002 r.

Nr 94

TREŚĆ:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA:

- 837 — Ministra Gospodarki z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie sposobu oznakowania pojemników zawierających substancje kontrolowane oraz produktów i urządzeń, w skład których takie substancje wchodzi 6105
- 838 — Ministra Gospodarki z dnia 12 czerwca 2002 r. w sprawie ratownictwa górniczego . . . 6106
- 839 — Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 13 czerwca 2002 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie trybu i szczegółowych zasad postępowania dotyczącego zwrotu ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych kosztów poniesionych przez pracodawców w związku z zatrudnianiem osób niepełnosprawnych 6149
- 840 — Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie planów ruchu zakładów górniczych 6164
- 841 — Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie zagrożeń naturalnych w zakładach górniczych 6206

837

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 10 czerwca 2002 r.

w sprawie sposobu oznakowania pojemników zawierających substancje kontrolowane oraz produktów i urządzeń, w skład których takie substancje wchodzi.

Na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o postępowaniu z substancjami zubożającymi warstwę ozonową (Dz. U. Nr 52, poz. 537 i Nr 100, poz. 1085) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na pojemnikach zawierających substancje kontrolowane oraz produktach i urządzeniach, w skład których takie substancje wchodzi, umieszcza się napis

„niebezpieczne dla warstwy ozonowej” oraz dodatkowo informacje o:

- 1) chemicznej nazwie substancji kontrolowanej i jej wzorze chemicznym oraz nazwie handlowej tej substancji, z uwzględnieniem § 2,
- 2) zalecanym sposobie jej użytkowania, który w jak najmniejszym stopniu zagraża warstwie ozonowej.

§ 2. Jeżeli substancja zawarta w pojemniku lub wchodząca w skład produktu lub urządzenia jest mieszaniną substancji zawierającą substancję kontrolowaną, należy podać dodatkowo jej skład w procentach wagowych.

§ 3. Jeżeli substancja kontrolowana zawarta w pojemniku pochodzi z odzysku, należy podać dodatkowo informacje o pochodzeniu substancji i jeżeli została poddana regeneracji — o zawartości substancji kontrolowanej w regeneracie oraz nazwie i adresie firmy, która dokonała regeneracji.

§ 4. Jeżeli substancja kontrolowana zawarta w pojemniku przeznaczona jest do celów laboratoryjnych

i analitycznych, należy podać dodatkowo informacje o stopniu czystości substancji oraz o przeznaczeniu substancji wyłącznie do celów laboratoryjnych i analitycznych, z zastrzeżeniem, że substancje zanieczyszczone wskutek użytkowania lub niezużyte podlegają recyklingowi, regeneracji, a w przypadku braku takiej możliwości — unieszkodliwieniu, zgodnie z odrębnymi przepisami.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2002 r.

Minister Gospodarki: *J. Piechota*

838

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 12 czerwca 2002 r.

w sprawie ratownictwa górniczego.

Na podstawie art. 78 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27, poz. 96, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 111, poz. 726 i Nr 133, poz. 885, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 109, poz. 1157 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 110, poz. 1190, Nr 115, poz. 1229 i Nr 154, poz. 1800) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) organizację, szczegółowe zadania służb ratownictwa górniczego przedsiębiorcy oraz podmiotów zawodowo trudniących się ratownictwem górniczym, w tym Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego,
- 2) wymagania w zakresie wyposażenia technicznego służb, o których mowa w pkt 1,
- 3) szczegółowe zasady tworzenia i zatwierdzania planu ratownictwa górniczego,
- 4) wymagane kwalifikacje zawodowe, zdrowotne i wiekowe członków drużyn ratowniczych,
- 5) szczegółowe zasady szkolenia z zakresu ratownictwa górniczego,
- 6) zasady prowadzenia akcji ratowniczych w zależności od rodzaju zagrożeń naturalnych, występujących w zakładach górniczych.

§ 2. 1. Ratownictwo górnicze tworzą służby:

- 1) ratownictwa górniczego przedsiębiorcy,
- 2) Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego lub innego podmiotu zawodowo trudniącego się wykony-

waniem czynności w zakresie ratownictwa górniczego, zwane dalej „jednostkami ratownictwa”.

2. Zadaniem służb, o których mowa w ust. 1, jest niezwłoczne niesienie pomocy w razie zagrożenia życia lub zdrowia pracowników zakładu górniczego oraz innych osób znajdujących się w zakładzie górniczym, a także w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego powstałego w szczególności wskutek: pożaru, wybuchu gazów lub pyłu węglowego, wyrzutu gazów lub skał, wdarcia się wody do wyrobisk, zawału, tąpnięcia, otwierania wyrobisk izolowanych, penetracji nieczynnych wyrobisk, erupcji płynu złożowego, wydzielania się siarkowodoru i awarii energomechanicznej, a także zagrożenia bezpieczeństwa powszechnego.

3. Do zadań służb, o których mowa w ust. 1, należy także wykonywanie prac profilaktycznych; pracami profilaktycznymi są prace mające na celu zapobieganie bezpośredniemu zagrożeniu bezpieczeństwa pracowników lub ruchu zakładu górniczego.

§ 3. 1. Obowiązek wynikający z art. 75 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. — Prawo geologiczne i górnicze, zwanej dalej „ustawą”, przedsiębiorca może spełnić poprzez:

- 1) utrzymywanie własnych służb ratownictwa górniczego,
- 2) stałą zorganizowaną współpracę służb ratownictwa przedsiębiorców,
- 3) powierzenie tego obowiązku w całości lub w części jednostkom ratownictwa.

2. Spełniając obowiązek w sposób, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przedsiębiorca powinien jednocześnie